

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU	
PRIMLJENO	
neposr. poštom	18 -10- 2019
obično prepor.	
u	prim. pril.
pristojba	kn

04 -11- 2019

Poslovni broj 9 Gž R-547/2017-5

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sutkinja Slavice Garac, predsjednice vijeća, Suzane Radaković, sutkinje izvjestiteljice i članice vijeća, Nike Grospić Ivasović, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Marije Brajković iz Zagreba, Milatova 17/III, OIB: 53605888101, kao nasljednice sada pok. Michaela Brajkovića iz Zagreba, Milatova 17/III, OIB: 4033542679, kojeg zastupa punomoćnik Marko Križanec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Klokočovnik i Partneri, j.t.d. Zagreb, protiv tuženika Adapting d.o.o. Zagreb, Franje Dursta 28, OIB: 39854369772, kojeg zastupaju punomoćnici Veljko Miljević i Gorana Miljević, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Miljević i partneri iz Zagreba, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja i tuženika protiv međupresude Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-1305/15-44 od 31. siječnja 2017., u sjednici vijeća održanoj dana 10. rujna 2019.,

presudio je

I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje međupresuda Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-1305/15-44 od 31. siječnja 2017. godine u stavku I. izreke.

II. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje međupresuda Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-1305/15-44 od 31. siječnja 2017. godine.

III. Odluka o troškovima povodom pravnog lijeka ostavlja se za konačnu odluku.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odlučeno je:

"I. Utvrđuje se da je tuženik djelomično odgovoran za naknadu štete nastale tužitelju 21. svibnja 2012. u omjeru od 50%.

II. Do pravomoćnosti ove međupresude zastat će se s raspravljanjem o iznosu tužbenog zahtjeva.

III. Odluka o troškovima ostavlja se za kasniju presudu."

Protiv dijela presude, u stavku I. izreke žali se tužitelj iz žalbenih razloga propisanih čl. 353. st. 1. toč. 1. i 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP) te predlaže da se pobijana odluka preinači i stavlja zahtjev za naknadom troškova postupka.

U odgovoru na žalbu tuženik osporava žalbene navode i predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

Protiv presude žali se tuženik iz svih žalbenih navoda propisanih čl. 353. st. 1. ZPP-a i predlaže da se pobijana odluka u smislu žalbenih navoda preinači ili ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje pred izmijenjenog suca te stavlja zahtjev za naknadom troškova postupka.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba tužitelja nije osnovana.

Žalba tuženika nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadom štete radi ozljede na radu dana 21. svibnja 2009. godine kada je prilikom obavljanja poslova na stambenoj zgradi pao sa visine od oko 10 metara i zadobio tjelesne ozljede.

U žalbenom postupku, sporne su okolnosti nastanka štetnog događaja i odgovornost za nastanak predmetnog štetnog događaja.

Ispitujući pobijanu presudu kao i postupak koji je prethodio, ovaj sud je utvrdio da prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a na koje povrede ovaj sud pazi po službenoj dužnosti temeljem odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a.

Suprotno žalbenim navodima tužitelja i tuženika, prvostupanjski sud u obrazloženju presude dao je jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama koje nisu u suprotnosti sa izrekom presude. Ne postoje niti drugi nedostaci zbog kojih pravilnost pobijane odluke ne bi bilo moguće ispitati, pa nije ostvaren žalbeni razlog iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a na koju povredu odredaba parničnog postupka.

Nije ostvarena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u vezi sa čl. 8. ZPP-a jer je prvostupanjski sud pravilno primijenio navedenu odredbu a na koju povredu sadržajno upire tuženik.

Nije osnovan ni žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja koji ističe tuženik obzirom da je prvostupanjski sud raspravio sve tvrdnje na kojima stranke temelje svoje zahtjeve i prigovore, te utvrdio činjenice odlučne za prosudbu osnovanosti tužbenog zahtjeva.

U provedenom postupku prvostupanjski sud je u bitnom utvrdio sljedeće:

- da je tužitelj kao zaposlenik tuženika zadobio ozljedu na radu 21. svibnja 2015.,
- da je prema Zapisniku o inspekcijskom nadzoru Državnog inspektorata, Područne jedinice Zagreb od 24.7.2012. (list 44 spisa) obavljen očevid i uzete su izjave voditelja gradilišta i pok. tužitelja koji je bio osposobljen za poslove građevinski radnik-zidar te da je nosio alat, opremu i materijal na balkon s namjerom da nastavi pričvršćivati gipso kartonske ploče na strehu krova a koji posao nije završio obzirom da nije donio sve elemente za postavljanje skele;
- da iz navedene izjave proizlazi da je iznenada osjetio vrućinu i da mu je vruće te je pao preko ograde balkona i da se ne sjeća da se prije popeo na skelu;
- da inspektorskim nadzorom nisu utvrđeni propusti u primjeni Zakona o zaštiti na radu;
- da je provedeno vještačenje po vještaku zaštite na radu Zlatku Videc (list 117-134 spisa) i da je tužitelj imao radni zadatak postavljati gipsane ploče s donje strane strehe krova za što je trebao donijeti alat, opremu i materijal na betonsku ploču balkona zgrade koja se nalazila na visini 9 metara od tla i da je na balkonskoj ploči bila postavljena učvršćena stalna ograda balkona u visini 98 centimetara time da je visina ograde balkona od 98 centimetara trebala zapriječiti pad tužitelja, jer inače služi kao osiguranje kretanja po površini balkona, pa nije za pretpostaviti da je pad tužitelja preko ograde bio moguć ako se kretao u razini podne betonske ploče balkona;
- da je nalaz izrađen u dvije varijante;
- da je u prvoj varijanti vještak prema očevidu i zapisniku Inspektorata rada zaključio da je zapisnik izrađen sukladno utvrđenim činjenicama i opisima stanja na gradilištu i da do ozljeđivanja tužitelja nije došlo propustom od strane poslodavca, jer je poslodavac ispunio sve svoje obveze iz područja zaštite na radu, već zbog nepredviđenih okolnosti u radnom postupku na koje je jedino sam radnik mogao utjecati (vrućina i vrtoglavica);
- da je u drugoj varijanti vještak analizirao iskaze svjedoka Maria Sertića i Mladena Miškovića koji nisu podudarni već značajno odstupaju, i da ako bi se prihvatio iskaz Maria Sertića (da je tužitelj stajao na skeli) tada je zaključak vještaka da je tužitelj rad obavljao nepravilnim postupkom i nepravilnim načinom bez primijenjenih mjera zaštite i da je za to odgovoran tuženik, jer nije organizirao radne operacije i provedbu mjera zaštite svih procesa rada budući je radnik sam organizirao posao pri čemu nije na pravilan način koristio skelu i nisu bili postavljeni leđobrani;
- nadalje, da ako bi se prihvatio iskaz Mladena Miškovića (da nije bila postavljena skela) tada vještak zaključuje da tužitelj koji je visine 1,60 metara nije mogao s balkonske ploče dohvatiti potrebnu visinu i pričvršćivati gipsane ploče i da pričvršćena balkonska ograda od 98 centimetara spriječila bi njegov pada preko ograde te bi tužitelj pao uz unutarnji dio ograde i da pad preko ograde bio bi moguć ako bi radnik odskočio od podne podloge ili da stoji i nalazi se na određenoj visini u odnosu na podnu podlogu;
- zaključno je mišljenje vještaka da postoji dvojba oko uzroka pada i da je šteta radniku učinjena kao posljedica ozljeđivanja na mjestu rada u svezi s radom te sudjelovanja u radnom procesu kojeg je obavljao za poslodavca;
- da je tužitelj stavio primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka (list 137-138 spisa);
- da je povodom prigovora proveden dokaz dopunskim saslušanjem vještaka na 11. studenog 2016. (list 196-197 spisa);
- da su dopunskim očitovanjem otklonjeni prigovori tužitelja;
- da je tužitelj predložio novo vještačenje po drugom vještaku zaštite na radu koji prijedlog je odbijen;
- da je tužitelj tijekom postupka različito iskazivao u odnosu na izjavu od 8. lipnja 2012. godine kada je razgovarao s inspektorom rada time da je prema mišljenju vještaka tada bio u svjesnom stanju i kontaktibilan;

- da se tužitelj popeo na skelu radi izvršavanja radnog zadatka koja nije imala izrađen leđobran kojom prilikom je došlo do pada te njegovog ozljeđivanja.

Pošavši od navedenih utvrđenja, prvostupanjski sud je zaključio da obzirom da su se poslodavac i radnik dužni pridržavati zaštite na radu te da je tužitelj postupio suprotno čl. 77. Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine" broj: 59/96., 94/96., 114/03., 100/04. i 75/09. dalje u tekstu: ZZR-a) jer posao nije obavljao dužnom pozornošću sukladno pravilima struke obzirom da se popeo na skelu koja nije imala izveden leđobran time da je bio osposobljen za rad na siguran način, dok je tuženik postupio protivno odredbi čl. 73. ZZR-a iz razloga što nije poduzeo mjere da tužitelj radi sukladno pravilima zaštite na radu te temeljem čl. 15. stavak 2. ZZR-a u vezi čl. 1067. st. 3. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 28/18 - dalje u tekstu: ZOO) utvrdio da je tužitelj djelomično doprinio nastanku štete u omjeru od 50% dok je tuženik odgovoran za nastalu štetu tužitelju u omjeru od 50%.

Nadalje, iz stanja spisa proizlazi da je nakon donošenja navedene odluke tužitelj umro i da je postupak prekinut te temeljem pravomoćnog rješenja od 13. lipnja 2018. godine (list 263 spisa) i nastavljen po nasljednici, majci Mariji Brajković.

Navedeni zaključak prvostupanjskog suda je pravilan, pa ga prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, a pravilnost i zakonitost niti žalbenim navodima tužitelja i tuženika nije dovedena u sumnju.

Stoga, suprotne tvrdnje tužitelja i tuženika su bez pravnog uporišta.

Prvostupanjski sud za svoje uvjerenje kada je utvrdio da je sada pok. tužitelj pao sa balkona dok je stajao na skeli koja je bila postavljena radi izvršavanja radnog zadatka odnosno postavljanja gipsanih ploča s donje strane strehe krova time da skela nije imala postavljeni leđobran a što je u suprotnosti sa propisima kako je to i utvrdio vještak Zlatko Videc, dao je jasne i valjane razloge koje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud. Naime, obveza postavljanja ograde na skeli postoji upravo kako bi se spriječio pad i ozljeđivanje radnika a što je slučaj u ovoj pravnoj stvari i to neovisno o razlogu koji je uzrokovao pad (vrtoglavica ili nespretnost) kako je pravilno zaključio prvostupanjski sud.

Stoga, prema stanovištu ovog suda obzirom da je tužitelj rad obavljao na balkonu zgrade te je i pao sa visine od oko najmanje 9,98 metara time da skela na kojoj je stajao nije imala adekvatnu zaštitu odnosno leđobran, to se suprotno tvrdnji tuženika izvršavanje predmetnog radnog zadatka ima okarakterizirati kao opasna djelatnost.

Obzirom na navedeno žalbeni navodi tuženika kojima ističe da se ne radi o opasnom radu te s time u vezi i upire na navode vještaka na raspravi 11. studenog 2016. godine da je tužitelj "dopremao i nosio materijal" valja odgovoriti da o navedenom odlučuje sud te da obzirom na provedeni dokazni postupak i utvrđeni zadatak tužitelja tijekom postupka i način izvršavanje istog, izneseni žalbeni bez utjecaja na pravilnosti i zakonitost pobijane odluke. Ovdje valja ukazati i na to da iz iskaza svjedoka Tomislava Drvodelić (list 74 spisa) koji je i dao radni zadatak tužitelju proizlazi da je " ... tužitelj zajedno sa Mladenom Miškovićem trebao izraditi strop balkona ...te da su trebali izraditi skelu koja se micala svaki dan sa balkona...i da su trebali iz dvorišta donijeti materijal za skelu..."

U iznesenim činjeničnim okolnostima konkretnog slučaja, a posebice imajući u vidu da je iskaz tužitelja (list 141 spisa) bitno različit od njegove izjave koju je dao inspektor rada dana 8. lipnja 2012. godine (list 49 spisa) kada je prema navodima liječnika i mogao dati izjavu obzirom da je bio svjestan i kontaktibilan kao i različitosti iskaza svjedoka Maria Sertića (list 71 spisa) i Mladena Miškovića koji je također mijenjao svoj iskaz u dijelu da li je skela bila postavljena (list 72 spisa) time da je bio i proveden dokaz suočenjem navedenih svjedoka na raspravi 18. siječnja 2017. (list 203 spisa), te imajući u vidu nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka (druga varijanta, hipoteza 1-list 129 spisa) kao i okolnost da leđobran nije bio postavljen i da se unatoč navedenom tužitelj i popeo na skelu, prvostupanjski sud je pravilno postupio kada je zaključio da je i tužitelj doprinio nastanku štetnog događaja, dakle da tuženik nije isključivo odgovoran za nastanak predmetnog štetnog događaja.

Stoga, u odnosu na žalbene navode tužitelja i tuženika vezano za odgovornost ukazuje se na pravno relevantne odredbe.

Prema odredbi čl. 103. st. 1. ZR-a propisano je da je poslodavac dužan naknaditi štetu koju radnik pretrpi na radu i u svezi sa radom.

Nadalje, odredbom čl. 73. ZZR-a i čl. 77. ZZR-a propisane su obveze kako tužitelja tako i poslodavca u provedbi mjera zaštita na radu te je prvostupanjski sud pravilno primijenio navedene odredbe kada je zaključio da je u smislu čl. 73. ZZR-a poslodavac dužan organizirati proces rada i nadzirati radnika dok je tužitelj prema čl. 77. ZZR-a dužan posao obavljati dužnom pozornošću sukladno pravilima zaštite na radu.

Međutim, u odnosu na žalbene navode tužitelja valja odgovoriti da je točno da je u vrijeme nastanka predmetnog štetnog događaja koji se dogodio 21. svibnja 2012. godine bila na snazi odredba čl. 9. st. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine broj" broj 75/09 - dalje u tekstu ZID ZZR-a) koja je stupila na snagu 8. srpnja 2009. godine.

Naime, čl. 15. st. 1. ZID ZZR-a je propisano da poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u svezi sa radom po načelu objektivne odgovornosti na koju ne utječu propisane obveze radnika u području sigurnosti i zdravlja na radu.

Stavak 2. navedenog članka propisuje da iznimno od stavka 1., poslodavac se može osloboditi odgovornosti ili se njegova odgovornost može ograničiti prema općim propisima obveznog prava ako se radi o događajima nastalim zbog izvanrednih ili nepredvidivih okolnosti odnosno više sile a na koje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati.

Na žalbene navode tužitelja ukazuje se da navedenim zakonskim odredbama koje su u odnosu na opći obvezno pravni propis specijalne prirode, ni u kojem slučaju nije isključena primjena općih propisa obveznog prava. Naime, kada naznačeni propisi nisu potpuno riješili pitanje objektivne odgovornosti poslodavca i kada ne sadrže cjelovita pravila o oslobođenju poslodavca od objektivne odgovornosti, već u tom dijelu izrijeком upućuju na primjenu općih propisa obveznog prava, tada se u slučaju naknade štete koju pretrpi radnik na radu i u svezi radom, moraju primijeniti opće odredbe o oslobođenju od odgovornosti iz čl. 1067. ZOO a koju odredbu je prvostupanjski sud i pravilno primijenio te se i u obrazloženju upravo

i pozvao na st. 3. navedenog članka (tako i odluka Vrhovnog suda poslovni broj Revr 794/16-2).

U svezi naprijed navedenog, potrebno je reći da je čl. 1063. ZOO-a propisano da šteta nastala u vezi s opasnom stvari odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari odnosno djelatnosti, osim ako se dokaze da one nisu bile uzrok štete, dok je čl. 1067. st. 3. ZOO-a propisano da se vlasnik oslobađa odgovornosti ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete a na kojoj odredbi je također prvostupanjski sud i temeljio svoj zaključak.

Stoga, u svim naprijed iznesenim činjeničnim i pravnim okolnostima konkretnog slučaja, prvostupanjski sud je dao jasne i valjane razloge kada je utvrdio da je tužitelj sastavio skelu i popeo se na skelu koja nije imala izveden leđobran te da je i tužitelj doprinosa nastanku štete u omjeru od 50 %. Naime, kraj činjenice da je tužitelj kao radnik bio osposobljen za siguran rad, to isti mora biti u svakom trenutku svjestan posljedica obavljanja poslova suprotno pravilima zaštite na radu a što je od utjecaja na oslobodenje poslodavca od objektivne odgovornosti za štetu u navedenom dijelu. Obzirom da iz rezultata provedenog dokaznog postupka nedvojbeno proizlazi propust tuženika da organizira i nadgleda proces rada sukladno mjerama zaštite na radu, to je isti odgovoran za štetu tužitelju u omjeru od 50%.

Imajući u vidu sve izneseno, ostali žalbeni navodi nisu relevantni za odlučivanje vezano za odgovornost za nastanak predmetnog štetnog događaja.

Kako tužitelj i tuženik u žalbi ne iznose nikakve okolnosti kojima bi odlučna utvrđenja i zaključak prvostupanjskog suda bio doveden u sumnju, to njihova žalba predstavlja samo drugačiju i to pogrešnu ocjenu izvedenih dokaza, na koju je ovlašten jedino sud, u smislu odredbe čl. 8 ZPP.

Stoga, suprotno žalbenim navodima odlučene činjenice u postupku su potpuno i pravilno utvrđene te je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo na koje se pozvao kada je odlučio na gore navedeni način.

Obzirom da je navedenom međupresudom odlučeno o odgovornosti, to je pravilno prvostupanjski sud postupio kada je sukladno čl. 330. st. 2. ZPP-a odlučio da će se do pravomoćnosti zastati s raspravljanjem o iznosu tužbenog zahtjeva kao i da se odluka o troškovima postupka ostavlja za kasniju presudu.

Slijedom navedenog, iz svih navedenih razloga valjalo je temeljem odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučiti kao u stavku I. i II. izreke te temeljem čl. 166. st. 1. ZPP-a kao u stavku II. izreke ove drugostupanjske odluke.

U Zagrebu 10. rujna 2019.

Predsjednica vijeća:
Slavica Garac, v.r.

Za točnost otpredka – ovlašten službenik:

Marija Roginek

